

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. VII. Ad tit. 7. de translat. Episcop.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

Cæterum Laicos penitus excludi ab electione Prælatorum. *Laici ab eo*
 non tantum in Ecclesiis conventualibus vel monasteriis, sed etiam *lectione*
 in collegiatis, eisque, licet Patroni sint, assensum solum relinqui *Prælatorū*
 electioni jam factæ, ex *capit. 51. & 56. constat.* In quo *cap. 51. re-*
 scribitur Abbati Cluniacensi, cui Prioratus S. Pancratii Leuvenfis, *Prioratus*
 diocesis Cicestrensis in Angliâ (*chichester* sub Archiepiscopo Can- *Leuvenfis.*
 tuariensi) subditus est, ut habet catalogus Cœnobii Cluniacensis. *Cap. 51. cui*
 Tertius locus inter Priores assignatur in Bibliotheca Cluniacensi *rescribatur.*
 huic Priori Leuvenfi, post Priorem claustralem Cluniacensem. *Abba Cice-*
 Fundatum est hoc monasterium à Guillelmo Varenniæ Comite in *sirensis.*
 Provinciâ Suffexia, *Cambden. in Britan.* Unde in nostro *cap. 51. ne-*
 que *Valerniâ,* neque *Varenta,* sed *Warennia, Varennia, Varennâ* rium, à quo
 rectè legitur. *fundatum.*

CAP. VII.

Ad tit. 7. de transl. Episcop.

SUMMARI A.

1. Translatio vetita.	5. Migratio prohibita, non trans-
2. Nisi fiant ex causâ honestâ.	latio.
3. Causam cognoscit Metropolitanus.	6. Canon Sardicensis. 2. quam-
	mutationem improbet.
4. Differentia inter μεταίθεσιν, μεταβάσιν & Πηίεσιν.	7. Gregorii Nazianz. translatio improbatâ.
	8. Epistola Anteri supposititia.

IN canone Niceno 15. vetatur ὡς τε διὰ πόλεως εἰς πόλιν μὴ μεταβαίνειν μήτε Ἐπίσκοπον μήτε πρεσβύτερον μήτε Διάκονον, *Translatio*
 à civitate in civitatem neq; migrare liceat Episcopo, neq; Presby- *vetita.*
 ro, neq; Diacono. Quod confirmatur in concilio Antiocheno
 c. 21. & Sardicensi c. 1. & 2. Synodus Romana sub Damaso com-
 munionem privat ab unâ Ecclesiâ in aliam commigrantes quamdiu
 ad primam non redierint. Concilium Carthaginense *can. 48.*
 damnat in universum translationes, easque jam in Synodo Ca-
 puenfi damnatas pronunciat. Prohibentur igitur his aliisque
 locis migrationes & invasiones avaritiâ aut ambitione susceptæ
 absque auctoritate superiorum: Non item translationes, quæ
 fiunt

*Nisi fiant
ex causâ
honestâ.
Causam co-
gnoscit Me-
tropolitano.
Differentia
inter μετα-
θεσιν, μετά-
θεσιν &
ἐπιθεσιν.*

*Migratio
prohibita,
non trans-
latio.*

fiunt ab uno Episcopatu in alium, ex causâ honestâ atque necessa-
riâ. Quas etiam sæpius usurpatis in Ecclesiâ pluribus à Socrate
allatis exemplis *lib. 7. c. 35. & 39. & Theodoro lib. 5. c. 4. & 8. li-
quet.* Utrum autem cessura sit in utilitatem Ecclesiæ translatio,
nec ne, Metropolitanis cum comprovincialibus Episcopis cogno-
scebant, ut ostendit, *can. 27. concilii Carthag.* relatus à Gratiano
can. Episcopus. 37. c. 7. q. 1. Rem istam atque differentiam juris Ca-
nonici Interpretes Græci commodissimis terminis exprimunt, di-
stinguentes inter *μετάθεσιν, μεταθεσιν & ἐπιθεσιν.* Quarum pri-
mam permittit canon decimus quartus apostolicus, quia pro Ec-
clesiæ utilitate suscipitur & plurimorum Episcoporum judicio,
ἐκ' αὐτῆς, ἀλλὰ κρείσσει πολλῶν ἐπισκόπων. Alteram etiam
permittit *can. 16. Antiochenus* cum Episcopus sede suâ pulsus, quæ
ab Ethnicis aut hæreticis occupatur, in Ecclesiâ vacante functio-
nes Episcopi exercet. Sed tamen hac lege, si in synodo provin-
ciali approbaretur *μὲν Διαγωγῆς πλείας συνόδου.* Invasio au-
tem prorsus est illicita, cum nimirum Episcopus suâ sponte ab unâ
Ecclesia in aliam migrat, & ad eam transfertur absque ullâ Eccle-
siæ utilitate. Extat in jure Græco-Romano Freheri *lib. 4. pag. m.
293.* Epistola de translationibus, ubi earum exempla plurima reci-
tantur & additur, Coelestinum Papam Romanum scripsisse tribus
Epistolis ad Cyrillum Alexandrinum, Johannem Antiochenum &
Rufum Thessalonicensem, *καταμνηθέντι προσηγορίᾳ τοῖς κανόσι τὴν
μετάθεσιν τῶν ἐπισκόπων διὰ ἑτέρας πόλεως εἰς ἑτέραν, ἃς ὁ Σωζο-
μῆνης λέγει ἐρμείας, ὅτι ἡ μεταθεσις κεκώλυται ἢ μὴν ἡ μετάθεσις
nullo modo canonibus adversari translationem Episcoporum ab unâ
civitate in aliam, quemadmodum Sozomeni filius Hermias ait.*
Quippe migratione prohibita, non translatione. Refert etiam
aliquos translatos Socrates *lib. 7. c. 55.* Ivo in præfatione Decreti,
Nicephorus *lib. 14. c. 39.* Quamvis verò Synodus Antiochena, in
quâ canon 21. expositus est, habita censeatur fuisse ab orientalibus
tantum Episcopis Semiarianis, neminemque occidentalium inter-
fuisse, & multos canones obliquè tam in Athanasium, quam in alios
orthodoxos fuisse compositos, quibus postea Patres Sardicenses
canones contrarios ediderint, idque ex comparatione canonum
utrius-

utriusque Synodi & Nicephoro *lib. 9. c. 13.* volunt colligere, ad-
 eoque manifestissimè pugnare canones Antiochenos, cum Sardi-
 censis: Nulla tamen hac in re pugna forsan est. Nam & ca-
 non Nicenus 15. & Antiochenus 21. & Sardicensis primus loquun-
 tur de migratione & spontaneâ transitione. Et quamvis *can. Sar. Canon Sar-*
dicensi 2. illa etiam mutatio improberur, quæ ad desiderium popu-
 li & literas ejusdem adhibita fuerit, neque sic tamen obloquitur *quam mu-*
 anterioribus canonibus, siquidem utilitas Ecclesiæ aut necessitas *tionem*
 translationem, causâ cognitâ, non fordes, avaritia, ambitio, aliæ *improbet.*
 ve fraudes promoverint. Quæ quamvis ita sint, non tamen ex
 pravâ applicatione horum canonum sine controversiâ translatio-
 nes istæ transferunt. Exemplum insigne est, de Gregorio Na- *Gregorii*
 zianzeno, cujus translationem improbabant pariter & occidenta- *Nazianz.*
 les & Ægyptii Episcopi. Hi ideo, quia sicut Meletius, Patriat- *translatio*
 cha Antiochenus è Sasmorum Episcopatu Gregorium Nazianze- *improbata.*
 num transtulerat Constantinopolin, ita & Timotheus, Maximum
 Constantinopolitanum ordinaverat. Socrates *lib. 5. c. 5. in fin. &*
c. 7. ubi Interpres non intellexit hæc verba, *ὡς ἐν ὑπερέχει*, quæ
 volunt eum dioceseos suæ fines supergressum esse, translatum Sa-
 smis Constantinopolin, ut idem Socrates *c. 8. lib. 5.* vim vocis hu-
 jus exprimit & *can. 2. concilii Constantinopolitani*, quibus adde
 Sozomenum *lib. 7. c. 9.* Qui plura exempla translationum præter
 ea quæ in jure Græco-Romano, loco superius nobis indicato, de-
 siderat, adeat Socratem *lib. 7. c. 55.* Burchardum *lib. 1. c. ult.* Ivo-
 nem in *præfat. decreti*, Nicephorum *hist. Eccles. lib. 14. c. 30.* qui &
 in fine meminit Epistolæ Anteri. Quæ tamen non ea est, quam *Epistola*
 Gratianus exhibet *can. 34. c. 7. q. 1.* Hanc enim supposititiam esse *Anteri sup-*
 plus satis certum est. Antonio Augustino jam tum suspecta fuit *posititia.*
 Toletanæ provinciæ in epigraphâ nomen, quod illis temporibus
 Toletum oppidum minus nobile fuerit; Quod ait deinde Euse-
 bium de quadam parvâ civitate mutatum fuisse Alexandriam,
 falsum est. Nullus enim inter Alexandrinos Patriarchas eo no-
 mine appellatur in catalogo, qui in fine Theodoretî historiæ sub-
 jicitur, nec reperitur in fine chronologiæ Nicephori. Marco e-
 nim, qui Ecclesiam Alexandrinam fundavit, ordine successerunt

Anianus, Abilius, Cerdo, Primus, Justus, Eumenes, Marcus, Cellation, Agrippa, Julianus, Demetrius, qui sedit annis 43. ad A. D. 234. Pontiani. 2. Demetrio substitutus Heraclas obiit anno Domini 248. Fabiani, qui Antero successit anno X. *Euseb. chron. & Niceph.* Præterea Eusebius, cujus meminit, fuit signifer Arianae factionis, ut nominatur ab Hieronymo, in supplemento chronici Eusebii, quem in concilio Antiocheno, in locum depositi Athanasii Episcopum Alexandrinum Ariani constituerant: sed cum intelligeret, se minus Alexandrinis acceptum fore, in Emisenum Episcopatum translatus est. In Epistolâ verò Pseudo-Anteri præposterè fingitur ab Emisâ translatus ad Alexandriam. Felicis autem translatio Ephesum nullum habet assertionis fundum. Denique clausula illâ; *auctoritate hujus sanctæ sedis, & in fine; non tamen sine sacrosanctæ sedis Romane auctoritate* additamentum est, nec apparet in dictâ Epistolâ Hadriani apud Burchardum *lib. 1. c. 77.* Ivonem parte 5. *decreti. c. 183.* & Nicephorum, quod Critici Gregoriani quoque notant ibi. Supposititiæ itidem sunt Calixti II. & Pelagii II. Epistola, quæ referuntur in eadem causâ, & quæstione. Vide Socratem *lib. 2. hist. Eccl. c. 6.* Nicephorum *lib. 9. c. 5.* Quod nec Baronius audet negare ad *A. D. 381. §. 1.* Adifis Blondellum in *Pseudo-Isidoro p. m. 623.*

CAP. IX.

Ad c. 1. & 2. X. de translat. Episc.

S U M M A R I A.

1. Cause translationis à quo cognoscenda.	6. Patriarcha defendit factum suum rationibus.
2. An ad solum Papam.	7. Ratio decidendi, Pontificis.
3. Species facti.	8. Cap. 2. hypothesis.
4. Emendatur textus.	9. Episcopatus Abrincensis.
5. Eccles. Antiochene status.	

Causa translationis à quo cognoscenda.

PRobandæ translationi, causæ debebant cognosci in pleno concilio Provincia, Metropolitano præsentè & totius provinciæ Episcopis: Sed progressu temporis Patriarchæ sibi hoc jus vindicarunt, adeoque Romanus Papa, in suo patriarchar-